

“No us deixaré orfes”

Us oferim un article del prelat de l'Opus Dei, Xavier Echevarría. Són paraules escrites amb motiu de la seu vacant que va començar ahir dijous a les 20 h.

28/02/2013

"No us deixaré orfes" (*Jn* 14, 18), va dir Crist als apòstols: els va prometre que els enviaria l'Esperit Sant, que al seu torn els faria més plenament fills de Déu Pare. No us deixaré orfes: són aquestes les paraules que em vénen a

l'ànima mentre s'acaba aquest pontificat. Benet XVI no ens deixa orfes, perquè el seu magisteri segueix viu, perquè ens acompanyarà amb la pregària i amb l'afecte patern, perquè cada dia es fa més forta la seva figura de bon pastor i, finalment, perquè l'Esperit Sant seguirà guiant l'Església amb un nou romà pontífex.

El ric magisteri de Benet XVI palesa una capacitat extraordinària de conjugar veritats profundes amb paraules senzilles. Ha aprofitat l'aparent "eclipsi de Déu" per convidar-nos a redescobrir el sentit de Déu, Creador i Redemptor, que actua sempre al món.

Ens ha recordat amb força l'essència amorosa de Déu i, per tant, la raó de ser de l'home i el seu camí que, en aquest Any de la fe, troba una referència segura al Catecisme de l'Església catòlica i al compendi,

fruits del concili Vaticà II, on el cardenal Ratzinger va jugar un paper fonamental. El Catecisme de l'Església catòlica ens convida a contemplar i viure l'Església com a comunió dels sants, on cap batejat se sent foraster i on s'aprèn a exercitar la caritat en la veritat.

En l'homilia d'inauguració del ministeri petrí, Benet XVI ens va convidar a caminar cap a l'amistat íntima amb el Fill de Déu, de la que tot depèn. Déu parla i respon les nostres preguntes: no es desinteressa de nosaltres. Recordo com, en ocasió de la canonització de sant Josepmaria, el llavors cardenal Ratzinger glossava l'expressió 'Opus Dei', Obra de Déu: el sentit profund d'aquestes paraules consisteix a deixar actuar Déu, perquè la vida del cristià es tradueix principalment en aquest voler que la gràcia i la caritat de Crist operin en la seva pròpia existència.

Així, cobra també relleu la seva reflexió sobre l'esperit de la litúrgia que, en expressar la connexió íntima de la Paraula amb el pa eucarístic, afegeix la dimensió essencial d'adoració, i resol molts debats per elevació. La participació del cristià en l'eucaristia és, primer de tot, interior, ja que en la litúrgia Déu pren la iniciativa: allò que vivim en la missa és performatiu, sempre nou, perquè allà el Crist ens transforma.

Després d'un dia de feina esgotador, un col·laborador proper va convidar Joan Pau II a no excedir-se. "Després d'un papa, en ve un altre", va ser la seva resposta. Per això, també ara estem serens i plens d'esperança, en les mans de santa Maria, Mare de Déu i mare nostra: la seu de Pere serà sempre principi i fonament de la unitat de l'Església, i ferm punt de referència per al món. El papa ha pres una decisió lliure, deliberada en la pregària, per al bé de l'Església;

per això, hem rebut aquesta pena amb actitud afectuosament filial i respectuosa. El mateix Benet XVI ens ha assegurat que continuarà ajudant-nos amb la pregària: una pregària en la qual tots els fills i filles de l'Església podrem descansar confiadament, com durant els anys del pontificat.

Dono gràcies a Déu per les diverses vegades que Benet XVI em va rebre, com a prelat de l'Opus Dei. Em commou ara pensar en la senzillesa i disponibilitat, en l'acollida bondadosa, en la capacitat d'escoltar, en l'interès per les notícies sobre l'expansió apostòlica de la prelatura. N'he palpat l'atenció, com a autèntic professor universitari que era, quan se li parlava d'alguna iniciativa de caràcter més intel·lectual o del treball al servei dels malalts terminals o d'altres persones que es troben en dificultats.

Com pot observar-se en els reportatges televisius de les audiències, el papa no dubtava a prendre paternalment, entre les mans, les del seu interlocutor, transmetent ànim amb afecte i alè, amb gestos atents i pacients: sí, és un veritable pare, que vibra amb la tasca d'evangelització que tants cristians fan en totes les latituds.

Hi ha altres paraules de Crist que vénen espontàniament a la memòria: "Ara us entristiu", diu Jesús en confortar aquells que deixarà, però els profetitza: "El vostre cor s'alegrarà. I ningú us prendrà la vostra alegria" (*Jn 16, 22*). Secundant la invitació de Benet XVI en l'àngelus del 17 de febrer, preguem ja pel proper papa. Sentir-nos orfes? No! L'Esperit Sant actua en aquest temps de l'Església. Un altre Pere vindrà, amb les xarxes a l'espatlla, nou bisbe de Roma i nou pare per la família dels fills de Déu.

I al papa Benet XVI, que ara passa el timó de la barca del pescador de Galilea al successor, li diem de tot cor: Gràcies, sant pare, perdó per les nostres faltes de correspondència als xiulets de bon pastor; i li preguem que no cessi d'ajudar a tot el poble de Déu amb la fecunditat del seu pensament i de la seva pregària!

Xavier Echevarría

Prelat de l'Opus Dei

*Traducció pròpia d'un article de
Mons. Xavier Echevarría, prelat de
l'Opus Dei, publicat a l'ABC*

pdf | document generat
automàticament des de [https://
dev.opusdei.org/ca-es/article/no-us-
deixare-orfes/](https://dev.opusdei.org/ca-es/article/no-us-deixare-orfes/) (20/08/2025)